29

30

31

אֶחָד״ וְ״טאַטעלע״, צְוָחוֹת דּוֹצְכוֹת וְשׁוֹקְטוֹת וְקוֹל דְּכְמָה דַקְּה: כָּאוֹ הַתְחִיל תַּפְּקִידִי: לְסַלֵּק אֶת הַגּוּפוֹת, לַעֲקֹר אֶת שִׁנֵּי הַיָּהָב, לִדְחֹם אֶת הַמֵּתִים אֶל פִּי הַתַּנוּר: בְּשֶׁעֲקַרְתִּי אֶת שִׁנְּיוֹ שֶׁל אָחִי לֵייזֶר, שֶׁלֹא רְאִיתִיו כַּמָּה שָׁנִים, מֵת לִבִּי בְּקַרְבִּי; גוּפִי הִמְשִׁידְ לִחְיוֹת, וַאֲנִי מֵת מְהַלֵּך. יְיָ נָתַוֹ לִי חַיִּים וַיִי בְּבָר לְקְחָם, יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרְדְּ: בַמָּה עֲמֵל רְבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלְם כְּבֵי שֶׁנְאַבֵּד אֶת אֱמוּנְתֵנוּ בּוֹ, אַךְ עַל אֵפּוֹ וְעַל חֲמָתוֹ לֹא עֲשִׁינוּ וֹאת:

32 בְּשֶׁאָמוּת בַּפַּעַם הַנּוֹסֶפֶּת, אֵל תִּקְרְעוּ עְלֵי וְאֵל תִּתְאַבְּלוּ, שׁאֵין מָוֶת אַחַר מָוֶת: אֵל תִּהִינוּ גַּם לִשְׁאֹל לְמָה. מַה שֶׁלֹא עָשִׁיתִי אָנִי אַל יַעֲשׂוּ אֲחֵרִים בִּגְלְלִי: